

indeholder tilstrækkelige Bestemmelser om, hvorledes Duellanten og Secundanten bør straffes. Jeg troer ikke, man bør gaae denne Vej, idet man derved dog maaskee kunde komme i nogen Tvivl om, hvorledes der skulde forholdes idetmindste med Hensyn til Secundantens Strafbarhed, og at der kunde opstaae Tvivl om, hvorledes Straffen for dem skulde fastsættes. Man kan heller ikke ved dette Capitel — dette er en Bemærkning, som jeg vil rette til de ærede Medlemmer, der have foreslaaet Straffebestemmelserne forandrede — oversee de Regler, der ere givne i Capitlet om Vold. Der er udtalt i § 206, at den almindelige Straf for Begemsbestadigelse kan nedsættes, ja endogaa efter Omstændighederne bortfalde, naar der foreligger et Slagsmaalstilfælde. Det forekommer mig, at Bestemmelserne om Duel dog bør bringes i Overensstemmelse med disse Regler, hvilket ikke fuldstændigt skeer, hvis de ærede Medlemmers Forslag om forandrede Straffebestemmelser maatte blive vedtaget. Yderligere at oplyse dette her skal jeg unblade ligeledes af Hensyn til Tidens Knapthed og til den Utaalmodighed, der fra flere Sider er tilstede efter at komme til Ende med denne Behandling. Angaaende de ærede Medlemmers Forslag under Nr. 91 har jeg fremdeles den Grindring at gjøre, at de ved samme lade det andet Stykke i Udkastets § 208 gaae ud, hvorefter høiere Straf kan idømmes, det vil sige, at de almindelige Straffebestemmelser skulle indtræde for Duellanten, naar de have overtraadt de almindelige for Dueller foreskrevne Regler. I det Dieblit, dette er Tilfældet, bortfalde flere af de Grunde, som tale for en lempeligere Straf, ja, jeg vil gaae saa vidt, at jeg siger, at naar Duellanten under Duellen tilfidsætte disse Former, gjøre de sig skyldige i en saadan lumst Fremfærd, at der snarere kunde være Grund til at stærpe de almindelige Straffe end til at lade dem træde tilbage for de extraordinaire, mildere Straffe, som i Lovudkastet foreskrives for Duel. Dette er en Mangel ved Forslaget, som taler imod at vedtage det.

Med Hensyn til Forslagene, der ere stillede til §§ 215 og 216 skal jeg ligeledes væsentligt henholde mig til, hvad der er udtalt af den høitærede Justitsminister. Man er nu for Ti-

den tilbøielig til at give efter for den Stemning, hvorvidt man føler sig mere eller mindre afficeret af de Angreb i trykte Skrifter, hvorfor enkelte Personer i den senere Tid have været udsatte. Den Bemærkning kunde forøvrigt gjøres, at det neppe kan siges at være eiendommeligt for visse enkelte Sider i det offentlige Liv, at de oversalde Modstandere med Forhaanelser eller Skjældsord, men at dette vistnok er Noget, som man i enhver Henseende kunde have Grund til at sige er gjensidigt. Forsaavidt der saaledes maaskee kan siges at være en almindelig slet Tilbøielighed tilstede til ikke at tage det saa nøie med de Ord, man bruger imod sine private eller politiske Modstandere i offentlige Blade, kunde denne Omstændighed dog opfordre til ikke at være saa streng i sine Fordringer. Men væsentligt vil jeg gjøre gjældende, at der ved Udkastets § 216 er foretaget en Skærpelse i den nugjældende Presselov, ikke blot derved, at der er sat Fængselsstraf først, men ogsaa derved, at Maximum af Straffen overhovedet, baade af Bødestraf og Fængselsstraf, er blevet forhøiet. I den nugjældende Presselovgivning er Maximum af Bødestrafen 500 Rd.; ifølge Udkastets § 216 er Maximum for Bøder det sædvanlige nemlig 2,000 Rd. Fremdeles er der i Paragraphen ingen Begrænsning sat for den Tid, hvortil Fængselsstraf kan stige; efter Lovudkastet kan den stige indtil 2 Aar. De nuværende Bestemmelser ere altsaa i Lovudkastets § 216 væsentligt stærkede, og dette er skeet i en Straffelov, som ippvrigt saa at sige i alle andre Henseender indfører meget betydelige Formildelser. Dette, forekommer det mig, maa opfordre til at overveie, om det skulde være forsvareligt at gaae endnu yderligere i Skærpelsen af disse Straffe, end allerede skeet er. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 95 skal jeg erindre om ... (Stemmer: Det er taget tilbage). Ja, naar det er taget tilbage, saa bortfalde jo ogsaa mine Bemærkninger derom; jeg vilde ippvrigt blot have gjort opmærksom paa, at Domstolene have for Skik at idømme den Mand Processens Omkostninger, som ved en utilbørlig og ulovlig Afærd har tilføjet en Anden Skade, og at de ogsaa gjøre det med Hensyn til Presseforsæelser, naar Fornærmel-